

2.4 ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವರಮಾನದ ಅಳತೆ

(Measurement of National Income)

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವರಮಾನವು ಒಂದು ಸಂಕೀರ್ಣವಾದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿದ್ದು ಅದನ್ನು ಅಳತೆ ಮಾಡುವುದು ಸುಲಭದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವರಮಾನವನ್ನು ಯಾವುದೇ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ವಿಧಾನದ ಮೂಲಕ ಅಳತೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದು ಹಲವಾರು ಅಂಶಗಳ ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ವಿವಿಧ ವಿಧಾನಗಳ ಮೂಲಕ ಅಳತೆ ಮಾಡಿ ಸಮಗ್ರ ಚಿತ್ರಣ ಪಡೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವರಮಾನವನ್ನು ಅಳೆಯಲು ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ವಿವಿಧ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವರಮಾನವನ್ನು ಅಳತೆ ಮಾಡಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಮುಖ ವಿಧಾನಗಳು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿವೆ:

□a) ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವರಮಾನದ ಅಳತೆಯ ವಿಧಾನಗಳು

(Methods of Measurement of National Income)

1. ಉತ್ಪನ್ನ ವಿಧಾನ
2. ಆದಾಯದ ವಿಧಾನ
3. ವೆಚ್ಚದ ವಿಧಾನ
4. ಮೌಲ್ಯ ಸೇರಿಸುವಿಕೆ ವಿಧಾನ

1. ಉತ್ಪನ್ನ ವಿಧಾನ (Output Method)

ಉತ್ಪನ್ನ ವಿಧಾನವನ್ನು 'ಸರಕು ವಿವರ ಪಟ್ಟಿಯ ವಿಧಾನ' (Inventory Method) 'ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮೂಲದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವರಮಾನದ ವಿಧಾನ' (National Income by Industry Origin) ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೂ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಉತ್ಪನ್ನ ವಿಧಾನದ ಪ್ರಕಾರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವರಮಾನವೆಂದರೆ ಒಂದು ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದಿಸಲಾದ ಎಲ್ಲಾ ಅಂತಿಮ ವಸ್ತುಗಳ ಮತ್ತು ಸೇವೆಗಳ ಹಣರೂಪಿ ಮೌಲ್ಯದ ಒಟ್ಟು ಮೊತ್ತವಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿನ ವಿವಿಧ ಆರ್ಥಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವ ಸರಕು ಮತ್ತು ಸೇವೆಗಳ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವರಮಾನವನ್ನು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಧಾನದ ಮೂಲಕ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವರಮಾನವನ್ನು ಅಳೆಯುವಾಗ ಇಡೀ ಅರ್ಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿನ ಆರ್ಥಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಗುಂಪುಗಳಾಗಿ (sectors) ಅಂದರೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಲಯ, ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ವಲಯ, ತೃತೀಯ ವಲಯ ಮತ್ತು ವಿದೇಶಿ ವಲಯವೆಂದು ವಿಂಗಡಿಸಿ. ಈ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾದ ಸರಕು ಮತ್ತು ಸೇವೆಗಳ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವರಮಾನವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಪಡೆದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವರಮಾನದಿಂದ ಸವಕಳಿ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಕಳೆಯುವುದರ ಮೂಲಕ ನಿವ್ವಳ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆದಾಯವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಉತ್ಪನ್ನ ವಿಧಾನದ ಮೂಲಕ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವರಮಾನವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಬೇಕಾದರೆ ಅರ್ಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಉತ್ಪಾದನಾ ಚಟುವಟಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿಖರವಾದ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ಲಭ್ಯವಿರಬೇಕು. ಹೀಗಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವರಮಾನವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಈ ವಿಧಾನ ಸೂಕ್ತವಾದುದಾಗಿದೆ. ಹಿಂದುಳಿದ ಅಥವಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ನಿಖರ ಮಾಹಿತಿಯ ಕೊರತೆಯಿಂದಾಗಿ ಉತ್ಪನ್ನ ವಿಧಾನದ ಜೊತೆಗೆ ಇತರ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವರಮಾನವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

2. ಆದಾಯ ವಿಧಾನ (Income Method)

ಆದಾಯ ವಿಧಾನವೆಂದರೆ ಅದರ ಹೆಸರೆ ಸೂಚಿಸುವಂತೆ ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆದಾಯವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವರಮಾನವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಧಾನದ ಮೂಲಕ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವರಮಾನವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವಾಗ ಇಡೀ ದೇಶದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಅಂದರೆ ಭೂಮಾಲೀಕರ ವರ್ಗ, ಶ್ರಮಿಕ ವರ್ಗ, ಬಂಡವಾಳದಾರರ ವರ್ಗ ಮತ್ತು ಸಂಘಟನೆಗಾರರ ವರ್ಗ ಎಂದು. ಈ ವಿಂಗಡಣೆಯ ನಂತರ ಆಯಾವರ್ಗದ ಜನರು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಗೇಣಿ, ಕೂಲಿ, ಬಡ್ಡಿ, ಲಾಭದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪಡೆದ ಆದಾಯವನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವರಮಾನವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಆದಾಯ ವಿಧಾನದ ಮೂಲಕ ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವರಮಾನ ಉತ್ಪಾದನಾಂಗಗಳ ವೆಚ್ಚ ರೂಪದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವರಮಾನವೆಂದು (National Income at Factor cost) ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಾಯ ವಿಧಾನದ ಮೂಲಕ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವರಮಾನವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವಾಗ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅಂಶಗಳ ಕೆಳಗಿನಂತಿವೆ:

1. ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಗೇಣಿ, ಕೂಲಿ, ಬಡ್ಡಿ ಮತ್ತು ಲಾಭದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪಡೆದ ವರಮಾನ.
2. ತೆರಿಗೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಉದ್ಯಮಗಳಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಪಡೆಯುವ ವರಮಾನ.
3. ಉದ್ಯಮ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸವಕಳಿ ವೆಚ್ಚ ಮತ್ತು ಹಂಚಿಕೆಯಾಗದ ಲಾಭಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯುವ ವರಮಾನ.
4. ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾದ ಸಾಲಗಳ ಮೇಲೆ ದೊರೆಯುವ ಬಡ್ಡಿ.
5. ನಿವ್ವಳ ವಿದೇಶಿ ಗಳಿಕೆ.

ಆದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆದಾಯ ವಿಧಾನದ ಮೂಲಕ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವರಮಾನವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡುವಾಗ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಜನರು ಪಡೆಯುವ ಸಹಾಯಧನ, ಸಂಘ-ಸಂಘಟನೆಗಳಿಂದ ಪಡೆಯುವ ದಾನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯುವ ಆದಾಯದಂತಹ ವರ್ಗಾವಣೆ ಗಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಕಳೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದಾಯ ವಿಧಾನದ ಮೂಲಕ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವರಮಾನವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕಾದ ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಜನರು ಪಡೆಯುವ ವರಮಾನದ ನಿಖರವಾದ ಅಂಕಿಸಂಖ್ಯೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವರಮಾನವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಈ ವಿಧಾನವು ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ಮತ್ತು ಹಿಂದುದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆದಾಯ ವಿಧಾನದೊಂದಿಗೆ ಉತ್ಪನ್ನ ವಿಧಾನವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವರಮಾನವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

3. ವೆಚ್ಚದ ವಿಧಾನ (Expenditure Method)

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವರಮಾನದ ಅಳತೆಗೆ ವೆಚ್ಚದ ವಿಧಾನದ ಬಳಕೆಯು ಜನಪ್ರಿಯಗೊಳಿಸಿದವರು ನಿಕೊಲಸ್ ಕಾಲ್ಡರ್ (Nicholas Kaldor) ಎಂಬ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ. ವೆಚ್ಚದ ವಿಧಾನದ ಮೂಲಕ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವರಮಾನವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವುದೆಂದರೆ ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲಾ ವೆಚ್ಚಗಳ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಧಾನದ ಮೂಲಕ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವರಮಾನವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವಾಗ ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಜನರು ಅನುಭೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಖಾಸಗಿ ವೆಚ್ಚ, ಖಾಸಗಿ ಉದ್ಯಮದಾರರು ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಹೂಡಿಕೆಯ ವೆಚ್ಚ, ಸರಕು ಮತ್ತು ಸೇವೆಗಳ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡುವ ವೆಚ್ಚ ಮತ್ತು ನಿವಳ ವಿದೇಶಿ ವರಮಾನಗಳನ್ನು

ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಮೇಲಿನ ವಿಧಾನದ ಮೂಲಕ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಸೂಲಿಯನ್ನು
ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವ ವಿಧಾನವು ಈ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ.

$$Y = C + I + G + (X - M)$$

Y = ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಸೂಲಿ

C = ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಮಟ್ಟ

I = ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಉತ್ಪಾದನೆ

G = ಸರ್ಕಾರಿ ಮಟ್ಟ

X - M = ಉತ್ಪಾದನೆಯ ವಿದೇಶಿ ವಸೂಲಿ

4. ಮೌಲ್ಯ ಸೇರಿಸುವಿಕೆಯ ವಿಧಾನ (Value Added Method)

ಮೌಲ್ಯ ಸೇರಿಸುವಿಕೆಯ ವಿಧಾನವನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಸೂಲಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿ ಕೆಲ
ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಉದಾಹರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮೌಲ್ಯ ಸೇರಿಸುವಿಕೆಯ ವಿಧಾನವನ್ನು ಒಳಗಿನ ಒಂದೇ
ವ್ಯಕ್ತಿಯು ವ್ಯವಹರಿಸುವ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಸೂಲಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ
ವಸೂಲಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸುವಾಗ ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸೇವಾ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ
ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಅರ್ಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು
ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವಾಗ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದೇ
ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಎರಡು ಬಾರಿ ಲೆಕ್ಕ ಪರಿಗಣಿಸುವ 'ದ್ವಿಲೆಕ್ಕ' (Double Counting)
ವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು
ಮೌಲ್ಯ ಸೇರಿಸುವಿಕೆಯ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅಳವಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ವಿವಿಧ
ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸಲ್ಪಡುವ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಸೂಲಿಯನ್ನು
ಲೆಕ್ಕಿಸುವ ಮಾರ್ಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೌಲ್ಯ ಸೇರಿಸುವಿಕೆಯ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಇತರ ದೇಶದ ಅರ್ಥಿಕ
ವಸೂಲಿಯನ್ನು ಕೃಷಿ, ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಸೇವಾ ವಲಯವೆಂಬ ಮೂರು ವಿಭಾಗಗಳಾಗಿ
ವಿಭಾಗಿಸಿ ಒಂದು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾದ ಉತ್ಪನ್ನದ ಒಂದು ಮೌಲ್ಯದಲ್ಲಿ
ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಅಳವಡಿಸುವ ಮೂಲ ಸೇವಾ (Inputs) ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಕಳೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.
ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಉತ್ಪಾದಿಸಿದ ವಸ್ತುವಿನ ಮೌಲ್ಯದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ
ವಸೂಲಿಯನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸುವ ಮಾರ್ಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೌಲ್ಯ ಸೇರಿಸುವಿಕೆಯ ವಿಧಾನದಿಂದ
ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಾದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಸೂಲಿಯನ್ನು ಒಂದು ದೇಶದ ಉತ್ಪನ್ನಕ್ಕೆ (G.D.P.)
ಸಮಾನಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮೌಲ್ಯ ಸೇರಿಸುವಿಕೆಯ ವಿಧಾನವು ಒಂದು ಸಂಕೀರ್ಣವಾದ
ವಿಧಾನವಾಗಿದ್ದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಸೂಲಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿ ಈ ವಿಧಾನವು ಅಷ್ಟೇನೂ
ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ.